

Obsah tohoto čísla:

Idea státu křesťanského

/Karel Bor/

Karel Bor

Idea státu křesťanského

Tato obměna názvu útlé knížečky Františka Palackého "Idea státu rakouského" není náhodná. A tak jako v minulém století Otec vlasti František Palacký prohlásil, že "kdyby nebylo Rakousko, museli bychom si ho vybudovat", tak je možno dnes bez obav říci, že "kdyby nebylo křesťanství, museli bychom si ho ..." co? Vymyslet? Vytvořit?

Křesťanství se naštěstí nedá ani vymyslet ani vytvořit. Objevilo se tu náhle jako Boží poselství člověku, jako evangelion, radostná zvěst o spáse. Jemu vděčí prakticky všechny národy Evropy za svou národní existenci, za svoji státnost a civilizaci. Dnes však všechny tyto národy jako by zapoměly na své křesťanské kořeny a vzdalují se křesťanství čím dál víc. Osvícenský racionalismus zatlačil náboženství z veřejné sféry do privátní, marxistický socialismus a komunismus, jakož i jejich zdánlivý protipól - nietscheovský fašismus a nacismus, se netajily a netají úmyslem přímé a otevřené likvidace všech forem křesťanského náboženství. Uvažovat v tomto kontextu o "křesťanském" státě se jeví nejen jako anachronismus, nýbrž může být napadeno jako středověké tmářství, snaha obnovit inkviziční teror, klerikální násilnictví a intoleranci apod. V našem století sice existovali a existují politikové, kteří se uvědoměle hlásí ke křesťanství, jsou dokonce i politické strany, jež se nazývají "křesťanskými", nicméně o svém křesťanství mohou pouze hovořit a psát jako o svém soukromém názoru, resp. jako o přínosu pro společnost v rámci politického systému založeného nikoli na křesťanských, nýbrž na osvícenských /západní demokracie/ principech, nebo dokonce přímo na ateistickém základě se záměrem vyhlazení křesťanství /státy východního bloku, v něm tzv. lidová strana v ČSSR, sdružení Pax v Polsku, CDU v NDR/. Vystoupit s požadavkem křesťanského státu, jehož zákony by odpovídaly tak jako ve středověku křesťanské morálce a křesťanskému světovému názoru, se neodvažuje dnes nikdo. I křesťané podvědomě cítí, že sféra politiky jim od osvícenských časů definitivně unikla, mezi hlubokými křesťanskými duchy se projevuje stále větší distanc k politice ve smyslu spravování státu podle křesťanské doktríny.

A přece v nejnovější době jsme svědky paradoxní skutečnosti, že